

Skatteutskottets betänkande 2018/19:SkU4

Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till anpassningar av de gällande CFC-reglerna (Controlled Foreign Company) i inkomstskattelagen för att dessa ska leva upp till de krav som följer av rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandraganden). Anpassning till de gällande CFC-reglerna föreslås också vad gäller säkerhetsreserv i bestämmelserna om beskattningsinträde och i bestämmelserna om skadeförsäkringsföretag. Regeringen föreslår även vissa ändringar för att direktivets regler om undanröjande av dubbelbeskattning av delägare i CFC-bolag ska uppfyllas. I propositionen görs också bedömningen att det inte krävs några lagändringar för att genomföra skatteflyktsbestämmelsen i direktivet.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2019.

I betänkandet finns en reservation (SD).

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:296 Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden.....	6
Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden	6
Reservation	15
Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden (SD).....	15
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	17
Propositionen	17
Följdmotionen	17
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	18

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2017/18:296 punkterna 1 och 2 samt avslår motion

2018/19:50 av David Lång m.fl. (SD).

Reservation (SD)

Stockholm den 6 november 2018

På skatteutskottets vägnar

Jörgen Hellman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jörgen Hellman (S), Per Åsling (C), Cecilia Widegren (M), Hillevi Larsson (S), Helena Bouveng (M), Bo Broman (SD), Peter Persson (S), Tony Haddou (V), Boriania Åberg (M), David Lång (SD), Patrik Lundqvist (S), Hampus Hagman (KD), Anna Vikström (S), Joar Forssell (L), Eric Westroth (SD), Rebecka Le Moine (MP) och Kjell Jansson (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2017/18:296 Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

I ärendet har väckts en motion, 2018/19:50, som återges i bilaga 1.

Bakgrund

Våren 2013 påbörjade OECD i samarbete med G20 ett projekt för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting Project, BEPS). I oktober 2015 publicerades 13 rapporter (avseende 15 åtgärdsområden) och ett sammanfattande dokument som tillsammans utgör det s.k. BEPS-paketet. Såväl OECD-länderna som G20-länderna har godkänt BEPS-paketet.

En av åtgärderna i BEPS-paketet gäller utformningen av effektiva CFC-regler. Rekommendationer på detta område lämnas i OECD:s BEPS-rekommendationer åtgärd 3. Rekommendationerna är icke-bindande s.k. best practice-rekommendationer, dvs. rekommendationer baserade på ländernas egna erfarenheter. De är utformade som flexibla element så att länder som väljer att genomföra dem ska få regler som på ett effektivt sätt förhindrar att skattskyldiga överför inkomst till utländska dotterbolag.

Vid Ekofinrådets möte i december 2015 antogs rådslutsatser om OECD:s BEPS-arbete i EU. I rådslutsatserna understryks bl.a. behovet av gemensamma lösningar på EU-nivå och behovet av att medlemsstaterna genomför BEPS-åtgärderna snabbt, effektivt och samordnat. I januari 2016 presenterade kommissionen ett förslag till direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandraganden). Direktivet innebär att EU:s medlemsstater samordnar genomförandet av vissa av OECD:s åtgärds punkter mot BEPS, däribland åtgärd 3 om effektiva CFC-regler. Direktivet antogs av rådet den 12 juli 2016. Direktivet innehåller CFC-regler (artikel 7 och 8) som i huvudsak ansluter till OECD:s åtgärd 3.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås anpassningar av de gällande CFC-reglerna (Controlled Foreign Company) i inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, för att dessa ska leva upp till de krav som följer av rådets direktiv (EU 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot

skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknads funktion (direktivet mot skatteundraganden). Anpassning till de gällande CFC-reglerna föreslås också vad gäller säkerhetsreserv i bestämmelserna om beskattningsinträde och om skadeförsäkringsföretag. Regeringen föreslår även att vissa ändringar genomförs för att direktivets regler om undanröjande av dubbelbeskattning av delägare i CFC-bolag ska uppfyllas. Direktivets regler gäller skattskyldiga som omfattas av bolagsbeskattning, medan de gällande svenska CFC-reglerna tillämpas på såväl fysiska som juridiska personer. De förslag som lämnas i propositionen innebär ändringar för delägare i båda kategorierna. I propositionen görs också bedömningen att det inte krävs några lagändringar för att genomföra skatteflyktsbestämmelsen i direktivet. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2019.

Utskottets överväganden

Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag till ändringar i inkomstskattelagen och lagen om avräkning av utländsk skatt.

Riksdagen avslår motionsförslaget om att inte införa ändringar i inkomstskattelagen och lagen om avräkning av utländsk skatt.

Jämför reservationen (SD).

Propositionen

CFC-beskattning

De svenska CFC-reglerna, som infördes 1989, möjliggör en löpande beskattning av svenska delägare i utländska juridiska personer för deras utländska lågbeskattade inkomster. I propositionen föreslås anpassningar av gällande CFC-regler i inkomstskattelagen, för att dessa ska leva upp till de krav som följer av direktivet mot skatteundandraganden.

Definition av CFC-bolag

Ett s.k. CFC-bolag är förenklat uttryckt en utländsk juridisk person som i jämförelse med ett svenskt aktiebolag är lågbeskattad i den stat där den hör hemma. Definitionen av CFC-bolag enligt direktivet följer av artikel 7.1 där det framgår att en skattskyldigs medlemsstat ska behandla subjekt och fasta driftställen vars vinster är befriade från eller undantagna från skatt i den stat där den skattskyldige är hemmahörande, som CFC-bolag om vissa ytterligare villkor är uppfyllda. Regeringen gör bedömningen att den svenska lagstiftningen uppfyller direktivets önskemål om att hantera situationer i både tredjeländer och i unionen eftersom svenska regler avser utländska juridiska personer såväl inom EU som i tredje land. Mot bakgrund av att 39 a kap. IL gäller innehav i en utländsk juridisk person och av definitionen av utländska juridiska personer i 6 kap. 8 § IL gör regeringen bedömningen att direktivets krav på CFC-beskattning redan är uppfyllt i svensk rätt. Sammanfattningsvis gör regeringen bedömningen att svensk rätt utan ytterligare lagändringar uppfyller åtagandena i direktivet vad gäller definitionen av CFC-bolag.

Definitionen av intressegemenskap

I inkomstskattelagen uppkommer intressegemenskap om personerna är moder- och dotterföretag eller står under i huvudsak gemensam ledning, vid innehav eller kontroll av minst 50 procent av kapitalet eller rösterna i den andra personen (gäller både juridiska och fysiska personer) eller om personerna är närstående. Vad gäller definitionen av intressegemenskap i 39 a kap. 3 § IL föreslår regeringen att den ändras så att det krävs minst 25 procent innehav eller kontroll i stället för nuvarande minst 50 procent. För att motverka oönskade skatteplaneringsåtgärder när utdelningar och kapitalvinster på näringsbetingade andelar undantas från beskattning har regeringen gjort bedömningen att det är nödvändigt med åtgärder för att skydda den svenska bolagsskattebasen. En höjning av ägarkravet skulle innebära att CFC-beskattning inte görs i situationer med självständiga innehav som uppgår till mindre än 50 procent och som inte heller uppgår till 50 procent tillsammans med personer i intressegemenskap. Ett bibehållet ägarkrav på 25 procent i kombination med sänkt krav för intressegemenskap innebär enligt regeringen att fler konstellationer kan komma att omfattas av CFC-reglerna.

När nivån 25 procent ska vara avgörande för om det föreligger intressegemenskap, bör enligt regeringen samma princip gälla oavsett om personerna är fysiska eller juridiska personer. Regeringen föreslår därför att två personer ska anses vara i intressegemenskap om de är juridiska personer och en och samma person direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i personerna.

Lågskattekrav

Lågskattekravet i artikel 7.1 b i direktivet innebär att den faktiska bolagsskatt som ett subjekt betalat på sin inkomst ska jämföras med den bolagsskatt som skulle ha tagits ut på subjektet enligt tillämpligt bolagsskattesystem i den skattskyldiges medlemsstat. Om den faktiska bolagsskatt som ett subjekt betalat på sin inkomst är lägre än skillnaden mellan den bolagsskatt som skulle ha tagits ut på subjektet enligt tillämpligt system för bolagsbeskattning i den skattskyldiges medlemsstat och den faktiska bolagsskatt som subjektet betalat på sin inkomst – dvs. en lägre effektiv beskattning än 50 procent av vad som skulle utgått i ägarstaten – ska subjektet behandlas som ett CFC-bolag. Ett högre lågskattekrav kan användas vid jämförelsen mellan den faktiska bolagsskatt som betalats och den bolagsskatt som skulle ha tagits ut i den skattskyldiges medlemsstat.

De svenska bestämmelserna om vad som ska anses som lågbeskattade inkomster finns i 39 a kap. 5 § IL och innebär att man ser till den inkomstbeskattning som en utländsk juridisk person i sin helhet underkastas. En nettoinkomst hos en utländsk juridisk person anses lågbeskattad om den inte beskattas alls eller beskattas lindrigare än den beskattning som skulle ha skett i Sverige om 55 procent av nettoinkomsten hos den utländska juridiska personen utgjort överskott av näringsverksamhet för ett svenskt aktiebolag som bedriver motsvarande verksamhet i Sverige. Vad gäller frågan om

huruvida bestämmelsen i 5 § om lågbeskattad inkomst lever upp till direktivets krav, konstaterar regeringen att lågskattekravet 55 procent i svensk lagstiftning är striktare än direktivets lågskattekrav om 50 procent. Direktivet utgör en minimistandard, och ett land kan införa striktare regler exempelvis för att skydda skattebasen i större utsträckning. I fråga om lågskattekravet konstaterar regeringen vidare att vid vilken nivå beskattningen anses låg kommer att bero på skattereglerna i den medlemsstat vars CFC-regler ska tillämpas. En sänkning av gällande lågskattekrav från 55 till 50 procent skulle därför inte åstadkomma ett harmoniserat lågskattekrav. Vidare får ett krav på 55 procent anses likvärdigt med ett krav på 50 procent i fråga om förutsägbarhet. Regeringen bedömer sammanfattningsvis att gällande regler om prövning av om en utländsk juridisk person är lågbeskattad därför i sin helhet uppfyller åtagandena i direktivet utan ytterligare lagändringar.

Inkomstkategorier

Enligt den kategorimodell som återges i artikel 7.2 a direktivet ska CFC-beskattnings, oberoende av om CFC-bolagets inkomst delats ut, omfatta följande inkomst kategorier hos CFC-bolaget:

- i. ränta eller annan inkomst som genereras av finansiella tillgångar,
- ii. royalty eller annan inkomst som genereras av immateriella rättigheter,
- iii. utdelning och inkomst från avyttring av aktier,
- iv. inkomst från finansiell leasing,
- v. inkomst från försäkrings- och bankverksamhet och annan finansiell verksamhet,
- vi. inkomst från faktureringsföretag som får försäljnings- och tjänsteintäkter från varor och tjänster som köpts från och sålts till närstående företag och som inte tillför något eller litet ekonomiskt mervärde.

De svenska bestämmelserna i 39 a kap. IL innebär att CFC-beskattnings enligt den s.k. huvudregeln följer en s.k. full inclusion-modell, dvs. i princip all inkomst i ett CFC-bolag beskattas hos delägaren. Direktivet innebär en minsta skyddsnivå för medlemsstaternas bolagsskattebas och utgör därför inget hinder mot den svenska beskattningsmodellen. Regeringen gör därför bedömningen att de inkomster som anges i artikel 7.2 a i direktivet omfattas av 39 a kap. 5 § IL och att svensk rätt i denna del uppfyller direktivets krav utan ytterligare lagändringar.

Ny bilaga

Enligt kompletteringsregeln i 39 a kap. 7 § IL gäller att även om nettoinkomsten enligt 5 § är lågbeskattad ska inkomsten inte anses lågbeskattad om den utländska juridiska personen hör hemma och är skattskyldig i ett område som anges i bilaga 39 a och som inte omfattas av de undantag som anges i bilagan. Regeringen föreslår att bilaga 39 a till inkomstskattelagen ändras så att länder med skattesystem som inte kan anses godtagbara ur CFC-hänseende utesluts från tillämpningsområdet för kompletteringsregeln och så att länder

med skattesystem som kan anses godtagbara ur CFC-hänseende omfattas av kompletteringsregeln i 39 a kap. 7 § IL.

Undantag för verklig verksamhet

I ingressen till direktivet anges att det är önskvärt att hantera situationer både i tredje land och i unionen samt att inkomstkategorierna bör kombineras med ett undantag för verklig verksamhet för att de grundläggande friheterna ska iakttas. Syftet med detta är att i unionen begränsa effekterna av reglerna till fall där CFC-bolaget inte bedriver verklig ekonomisk verksamhet. Ett sådant undantag stadgas i artikel 7.2 a andra stycket i direktivet. Undantaget ska ses mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-196/04 (Cadbury Schweppes plc) om de brittiska CFC-reglerna och dessa reglers förenlighet med etableringsfriheten. Regeringen gör bedömningen att de svenska bestämmelserna lever upp till direktivets krav i denna del med hänsyn till att de genom 39 a kap. 7 a § IL har anpassats till de krav som enligt nämnda dom ställs i fråga om CFC-regler.

Inkomstberäkning

Enligt artikel 8.1 i direktivet ska – om CFC-regler utformas enligt artikel 7.2 a – CFC-inkomsten beräknas enligt bolagsskattereglerna i den medlemsstat där den skattskyldige är skattemässigt hemmahörande eller belägen. Förluster ska inte ingå i skattebasen, dvs. ska inte beaktas, utan kan rullas framåt och beaktas för senare beskattningsperioder i enlighet med nationell rätt (s.k. carry forward).

Regeringen bedömer att de svenska bestämmelserna uppfyller direktivets krav på att beräkningen av CFC-inkomst ska göras enligt lagstiftningen där den skattskyldige är hemmahörande eller belägen. Vidare gör regeringen bedömningen att de gällande svenska reglerna om att underskott inte ska kvittas mot annan inkomst hos delägaren, utan omfattas av regler om carry forward, lever upp till direktivets krav. Utformningen av sådana carry forward-regler överlämnas i direktivet till nationell rätt. Det krävs därför inga anpassningar av de gällande reglerna.

Delägarens andel av CFC-inkomsten

Enligt artikel 8.3 i direktivet ska den skattskyldige ta upp CFC-bolagets inkomst i förhållande till sin andel i CFC-bolaget enligt artikel 7.1 a. Motsvarande svenska regler återfinns i 39 a kap. 13 § IL. En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är enligt 13 § första stycket IL skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa som svarar mot delägarens andel av kapitalet i personen. Regeringen gör bedömningen att artikel 8.3 har täckning i de gällande svenska bestämmelserna.

Beskattningsår

Regeringen gör bedömningen att de befintliga bestämmelserna i 39 a kap. 12 § och 13 § tredje stycket IL uppfyller kravet i artikel 8.4 i direktivet om vilken beskattningsperiod CFC-inkomst ska tas upp av delägaren.

Undanröjande av dubbelbeskattning

Artikel 8.6 i direktivet, som syftar till att undvika dubbelbeskattning, gäller när en skattskyldig avyttrar sin andel i ett CFC-bolag eller i den verksamhet som bedrivs av det fasta driftstället. Om någon del av inkomsterna från avyttringen tidigare har inbegripits i skattebasen ska det beloppet dras av från skattebasen vid beräkning av det skattebelopp som ska betalas på inkomsterna. Om andelarna inte uppfyller kraven på att vara näringsbetingade (kapitalvinst på sådana andelar ska inte tas upp) och den skattskyldige har CFC-beskattats enligt 39 a kap. 13 § IL kan dock dubbelbeskattning uppstå. För att uppfylla direktivets krav föreslår därför regeringen bestämmelser som innebär att det i inkomstslaget näringsverksamhet införs en möjlighet att räkna av tidigare CFC-beskattning från kapitalvinsten i syfte att undvika dubbelbeskattning. Regeringen föreslår att bestämmelsen utformas på samma sätt som bestämmelsen i 42 kap. 22 § IL om utdelning från CFC-bolag. Det innebär att kapitalvinst på andelar i CFC-bolag inte ska tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst. Dubbelbeskattning av CFC-inkomster kan på motsvarande sätt uppkomma för inkomster som ska tas upp i inkomstslaget kapital, och den föreslagna bestämmelsen bör därför enligt regeringen även gälla i detta inkomstslag.

Ingående värde på säkerhetsreserv m.m.

CFC-reglerna innebär att en delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster ska CFC-beskattas enligt bestämmelserna i 39 a kap. IL. Vid bedömningen av om den utländska juridiska personen har lågbeskattade inkomster ska den utländska juridiska personens nettoinkomst beräknas enligt bestämmelser i inkomstkattelagen. När en delägare blir skattskyldig för första gången (beskattningsinträde) måste således tillgångar och förpliktelser i den utländska juridiska personen värderas för att nettoinkomsten och överskottet av lågbeskattade inkomster ska kunna beräknas.

När det gäller frågan om ingående värde på säkerhetsreserv konstaterade Högsta förvaltningsdomstolen i RÅ 2008 not. 61 att det saknas utrymme att vid beskattningsinträdet vid inkomstberäkningen enligt CFC-reglerna beakta obeskattade reserver. Inkomstberäkningen skulle därför inte påverkas av något ingående värde på säkerhetsreserven. Regeringen gör dock bedömningen att det inte är rimligt att reglerna om säkerhetsreserv får en sådan effekt att CFC-beskattning i vissa fall inte aktualiseras. Regeringen föreslår därför att det ska införas en uttrycklig bestämmelse i 20 a kap. IL för utländska juridiska personer (som motsvarar ett svenskt skadeförsäkringsföretag), enligt vilken

den utländska juridiska personen ska åsättas en säkerhetsreserv med ett ingångsvärde vid beskattningsinträde enligt CFC-reglerna.

Säkerhetsreserven ska enligt regeringen anses motsvara den maximala säkerhetsreserv som personen, om personen hade varit ett svenskt skadeförsäkringsföretag, skulle ha kunnat redovisa vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår då beskattningsinträdet sker. Motsvarande föreslås gälla även vid beräkning av nettoinkomsten hos en utländsk juridisk person för att bedöma om personens inkomster är lågbeskattade. Detsamma föreslås gälla också vid beräkning av avdrag för underskott som får göras från nettoinkomsten.

Regeringen har nyligen föreslagit nya skatteregler för företagssektorn, som har antagits av riksdagen och träder i kraft den 1 januari 2019. Reglerna innebär bl.a. vissa förändringar av reglerna om säkerhetsreserv (prop. 2017/18:245 s. 268 f.). Förändringarna innebär att det införs dels en permanent schablonintäkt på säkerhetsreserven, dels en tillfällig schablonintäkt på säkerhetsreserven. Regeringen klargör i detta ärende att de bestämmelser om schablonintäkt på säkerhetsreserven som riksdagen har beslutat och de förslag som nu lämnas är fristående och oberoende av varandra samt att de ska tillämpas samtidigt och parallellt.

Värdeförändringar på säkerhetsreserv

Regeringen föreslår också bestämmelser om hur värdeförändringar på säkerhetsreserven ska hanteras skattemässigt vid beräkningen av lågbeskattade inkomster hos den utländska juridiska personen. Endast sådana förändringar av säkerhetsreservens värde som sker över det värde som har åsatts säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet bör beaktas.

Skattemässiga effekter när skattskyldigheten upphör

Eftersom säkerhetsreserven innehåller en skattekredit bör det enligt regeringen säkerställas att reserven tas upp till beskattning när det finns skäl för det. Även förutsebarhetsskäl talar enligt regeringen för att införa bestämmelser om vid vilken tidpunkt säkerhetsreserven ska beskattas. Regeringen föreslår därför att de nuvarande bestämmelserna i 39 kap. 8 a § IL ska kompletteras med en bestämmelse om att en delägare som har varit skattskyldig för lågbeskattade inkomster hos en utländsk juridisk person (som motsvarar ett svenskt skadeförsäkringsföretag) ska ta upp sin andel av säkerhetsreserven om sådan skattskyldighet upphör.

Skatt som betalats och tillgodoförts delägare

I vissa stater finns regler om avräkning av underliggande bolagsskatt (dvs. imputationssystem). Reglerna syftar till att undvika ekonomisk dubbelbeskattning, dvs. beskattning i fler än ett led. Om en delägare enligt dessa regler kan tillgodoföras underliggande bolagsskatt blir effekten att den utländska juridiska personens skatt helt eller delvis kan elimineras. För att

säkerställa att CFC-beskattnings inte utesluts i denna situation föreslår regeringen att 39 a kap. 5 § IL ändras så att det vid beräkning av om nettoinkomsten är lågbeskattad ska bortses från utländsk skatt som har betalats av den utländska juridiska personen och som har tillgodoförts eller kan komma att tillgodoföras delägaren eller annan utdelningsberättigad enligt lagstiftningen i den stat där den utländska juridiska personen är hemmahörande. Om den utländska juridiska personens skatt tillgodoförts eller kan komma att tillgodoföras delägaren eller annan utdelningsberättigad bör heller inte rätt till avräkning föreligga. Regeringen föreslår därför vidare att 4 kap. 1 § avräkningslagen ändras så att rätt till avräkning inte gäller för utländsk skatt i dessa situationer.

Skatteflyktsbestämmelse

Skatteflyktsbestämmelsen i direktivet föreskriver att om vissa förutsättningar är uppfyllda ska hänsyn inte tas till ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang vid beräkningen av det skattepliktiga underlaget för bolagsskatt. Underlaget ska i dessa fall i stället beräknas i enlighet med nationell rätt. Motsvarigheten till denna bestämmelse i svensk rätt är skatteflyktslagen. Lagen innehåller generella bestämmelser mot skatteflykt och gäller vid fastställande av underlag för att ta ut kommunal och statlig inkomstskatt, dvs. skatt enligt inkomstskattelagen. På samma sätt som för skatteflyktsbestämmelsen gäller enligt skatteflyktslagen att man under vissa förutsättningar inte ska ta hänsyn till en rättshandling. Regeringen gör sammanfattningsvis bedömningen att skatteflyktsbestämmelsen i direktivet omfattas av skatteflyktslagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Enligt artikel 11.1 i direktivet ska medlemsstaterna senast den 31 december 2018 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Regeringen föreslår därför att bestämmelserna i inkomstskattelagen och lagen om avräkning av utländsk skatt ska träda i kraft den 1 januari 2019 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter utgången av år 2018. De nya bestämmelserna om undanröjande av dubbelbeskattnings vid utdelning från och avyttring av andelar i CFC-bolag föreslår regeringen dock ska tillämpas på utdelning och avyttring som sker efter den 31 december 2018.

Motionen

I kommittémotion 2018/19:50 av David Lång m.fl. (SD) föreslås att propositionen ska avslås. Motionärerna anför att de stöder arbetet med att utveckla och förbättra metoderna som syftar till att förhindra skatteundandragande med utgångspunkt i OECD:s riktlinjer och rekommendationer. De

framför dock att regeringens förslag om att schablonbeskatta försäkringsreserven avviker från OECD:s riktlinjer, vilka inte specifikt anger att schablonmässig inkomstbeskattning av försäkringsreserven ska ske. Däremot omnämns försäkringsbolagets redovisade resultat, dvs. när de återförs från försäkringsreserven till resultatkonto och resultaträkningen och inte när pengar finns bokförda på kontot för försäkringsreserven. Motionärerna skriver vidare att en schablonintäkt inte är samma sak som faktiskt redovisat resultat, utan en extra parallell beskattning vid sidan om bolagsvinstbeskattningen. Återigen blir en beskattning ett trubbigt verktyg för att nå de företag som potentiellt sett kan vara föremål för skatteundandragande.

Regeringen vill vidare öka skatteintäkterna till staten genom att införa schablonskatt även på försäkringsreserven hos utländska skadeförsäkringsföretag. Försäkringsbolagen fungerar så att deras försäkringsrörelse får ett varierande resultat mellan olika år. Motionärerna anser därför att det är rimligt att bolaget får sätta av obeskattade vinstmedel i en reserv, vilken senare kan användas för att täcka kommande förluster i försäkringsrörelsen. Konsekvensen av regeringens förslag är att både en permanent schablonintäkt på säkerhetsreserven och minskningar och ökning av reserven ska tas upp till beskattning. Detta innebär en form av dubbelbeskattning, vilket motionärerna inte anser är rimligt. Den direkta konsekvensen är en olikformighet i bolagsvinstbeskattningen för olika branscher. Den sannolika följd av den nya skattekostnaden skulle enligt motionärerna kunna vara att försäkringsbolagen höjer försäkringspremierna, vilket då skulle innebära att kunderna får dyrare försäkringar.

Motionärerna framför vidare vad gäller utformningen av lagtexten att både Regelrådet och Tillväxtverket har framhållit att förslaget inte är tillräckligt väl underbyggt och att det finns ett behov av en djupare konsekvensanalys av vilka branscher och företag som väntas bli påverkade av förslaget. De framhåller även att det saknas ett tillräckligt kvantitativt underlag som grund för ett resonemang om vilken effekt ett ökat skatteuttag och ökade administrativa kostnader har på näringslivet generellt sett. De ser att det finns risk för betydande kostnader som följd av förslagen, vilket i sin tur kan leda till att verksamheter flyttar utomlands och framhåller att även Lagrådet har haft ett flertal synpunkter på lagtexten. Propositionen skulle därför enligt motionärerna behöva bearbetas ytterligare och förenas med en mer ingående konsekvensanalys av genomförandet och effekterna ur ett juridiskt perspektiv innan den kan vinna stöd.

Utskottets ställningstagande

CFC-reglerna (Controlled Foreign Corporation), som möjliggör en löpande beskattning av svenska delägare i utländska juridiska personer för deras utländska lågbeskattade inkomster, utgör en central del av projektet att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster, det s.k. BEPS-projektet. Att motverka skatteflykt och skatteundandragande har hög politisk prioritet

och Sverige har deltagit aktivt i BEPS-arbetet. För att möjliggöra ett samordnat genomförande av effektiva CFC-regler i EU antog rådet i juli 2016 direktivet mot skatteundandragande. Regeringen har gjort bedömningen att de föreslagna anpassningarna och ändringarna i svensk lagstiftning är nödvändiga för att de befintliga svenska CFC-reglerna ska uppfylla de krav som ställs på utformningen av CFC-regler i direktivet mot skatteundandragande. Utskottet finner inte skäl att göra någon annan bedömning och tillstyrker därför propositionen.

Vad gäller frågan om schablonbeskattning av säkerhetsreserven hos utländska skadeförsäkringsföretag har regeringen klargjort att de bestämmelser om schablonintäkt på säkerhetsreserven som regeringen föreslog i proposition 2017/18:245 Nya skatteregler för företagssektorn, och som därefter beslutades av riksdagen, och de förslag som lämnas i denna proposition är fristående och oberoende av varandra. De ska således enligt regeringen tillämpas samtidigt och parallellt. Utskottet finner inte heller här skäl att göra någon annan bedömning än regeringen och avstyrker motionsförslaget.

Reservation

Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden (SD)

av Bo Broman (SD), David Lång (SD) och Eric Westroth (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:50 av David Lång m.fl. (SD) och
avslår proposition 2017/18:296 punkterna 1 och 2.

Ställningstagande

I kommittémotion 2018/19:50 av David Lång m.fl. (SD) anför vi att propositionen ska avslås. Vi stöder arbetet med att utveckla och förbättra metoderna som syftar till att förhindra skatteundandragande med utgångspunkt i OECD:s riktlinjer och rekommendationer. Regeringens förslag om att schablonbeskatta försäkringsreserven avviker dock från OECD:s riktlinjer, vilka inte specifikt anger att schablonmässig inkomstbeskattning av försäkringsreserven ska ske. Däremot omnämns försäkringsbolagets redovisade resultat, dvs. när de återförs från försäkringsreserven till resultatkonto och resultaträkningen och inte när pengar finns bokförda på kontot för försäkringsreserven. En schablonintäkt är inte samma sak som faktiskt redovisat resultat, utan en extra parallell beskattning vid sidan om bolagsvinstbeskattningen. Återigen blir en beskattning ett trubbigt verktyg för att nå de företag som potentiellt sett kan vara föremål för skatteundandragande. Om en situation med avvikelser uppkommer i branschen kan i stället andra verktyg än just schablonbeskattning vara mer träffsäkra och effektiva. Vi är generellt sett skeptiska till att öka antalet särbeskattningar i branscher med olika skattesatser och regelverk.

Regeringen vill vidare öka skatteintäkterna till staten genom att införa schablonskatt även på försäkringsreserven hos utländska skadeförsäkringsföretag. Försäkringsbolagen fungerar så att deras försäkringsrörelse får ett varierande resultat mellan olika år. Det är därför rimligt att bolaget får sätta av obeskattade vinstmedel i en reserv, vilken senare kan användas för att täcka kommande förluster i försäkringsrörelsen. Konsekvensen av regeringens förslag är att både en permanent schablonintäkt på säkerhetsreserven och minskningar och ökningar av reserven ska tas upp till beskattning. Detta innebär en form av dubbelbeskattning, vilket vi inte anser är rimligt. Den direkta konsekvensen är en olikformighet i bolagsvinstbeskattningen för olika

branscher. Den sannolika följderna av den nya skattekostnaden skulle kunna vara att försäkringsbolagen höjer försäkringspremierna, vilket då skulle innebära att kunderna får dyrare försäkringar.

Vad gäller utformningen av lagtexten har både Regelrådet och Tillväxtverket framhållit att förslaget inte är tillräckligt väl underbyggt och att det finns ett behov av en djupare konsekvensanalys av vilka branscher och företag som väntas bli påverkade av förslaget. De framhåller även att det saknas ett tillräckligt kvantitativt underlag som grund för ett resonemang om vilken effekt ett ökat skatteuttag och ökade administrativa kostnader har på näringslivet generellt sett. De ser att det finns risk för betydande kostnader som följd av förslagen, vilket i sin tur kan leda till att verksamheter flyttar utomlands. Även Lagrådet har haft ett flertal synpunkter på lagtexten. Propositionen skulle därför behöva bearbetas ytterligare och förenas med en mer ingående konsekvensanalys av genomförandet och effekterna ur ett juridiskt perspektiv innan den kan vinna stöd. Propositionen ska därför avslås.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2017/18:296 Genomförande av CFC-regler i EU:s direktiv mot skatteundandraganden:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Följdmotionen

2018/19:50 av David Lång m.fl. (SD):

Riksdagen avslår propositionen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 20 a kap. 1 §, 24 kap. 5 §, 39 a kap. 3, 5, 6, 11, 13 och 14 §§, 42 kap. 22 § och bilaga 39 a ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas fem nya paragrafer, 20 a kap. 9 §, 39 kap. 8 c–8 e §§ och 48 kap. 6 c §, och närmast före 20 a kap. 9 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 a kap.**1 §²**

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vid beräkning av anskaffningsvärden och anskaffningsutgifter för tillgångar och förpliktelser som ingår i verksamheten vid *beskattningsinträdet* om

1. en fysisk eller juridisk persons inkomst av en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet inte har beskattats på grund av att personen inte har varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skattskyldighet inträder,

2. inkomsten i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person inte har beskattats i Sverige på grund av att delägaren inte varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

3. verksamheten bedrivs av en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster och delägaren inte varit skattskyldig för personens inkomst omedelbart före beskattningsåret,

4. inkomsten har varit undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal och undantaget upphör,

5. en tillgång eller förpliktelse förs över från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte beskattas i Sverige till samma persons näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst beskattas här,

6. en tillgång eller förpliktelse förs över genom en fusion eller fission från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte tidigare har beskattats i Sverige, eller

7. verksamheten har varit tonnagesbeskattad enligt 39 b kap. och tonnagesbeskattningen upphör.

Vid tillämpning av första stycket 6 ska vad som sägs om anskaffningsvärde och beskattning i 3 §, anskaffningsutgift, förbättringsutgift och

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1202.

innehavsår i 4 §, anskaffningsutgift och förbättringsutgift i 5 § samt värdering av förpliktelse i 8 §, avse förhållandena i det överlåtande företaget.

Bestämmelsen i 9 § tillämpas i fall som avses i första stycket 3.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på verksamhet som undantagits från skattskyldighet enligt 7 kap.

Säkerhetsreserv

9 §

Vid beskattningsinträde som avses i 1 § första stycket 3 ska den utländska juridiska personen, om personen motsvarar ett svenskt skadeförsäkringsföretag, anses ha en säkerhetsreserv som motsvarar den maximala säkerhetsreserv som personen, om personen hade varit ett svenskt skadeförsäkringsföretag, skulle ha kunnat redovisa vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår då beskattningsinträdet sker.

24 kap.

5 §³

I inkomstslaget näringsverksamhet tillämpas bestämmelserna i inkomstslaget kapital om

- utnyttjande av företrädesrätt till teckning av vinstandelslån eller kapitalandelslån i 42 kap. 15 §,
- utdelning av andelar i dotterbolag i 42 kap. 16 §,
- utbetalningar vid minskning av aktiekapital eller reservfond och liknande förfaranden i 42 kap. 17 §,
- utskiftning från ideella föreningar i 42 kap. 18 §,
- utskiftning och utbetalning från ekonomiska föreningar i 42 kap. 19–21 §§,
- emission i ekonomiska föreningar i 42 kap. 21 a §,
- utdelning från delägar- – utdelning från i utlandet delbeskattade utländska juridiska ägarbeskattade juridiska personer och från utländska juridiska personer i 42 kap. 22 §, *och från utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster i 42 kap. 22 §,*
- utdelning och utskiftning från dödsbon efter personer som var begränsat skattskyldiga vid dödsfallet i 42 kap. 23 §,
- skattetillgodohavanden i 42 kap. 24 §,
- spel i 42 kap. 25 §, och
- schablonintäkt i 42 kap. 43 §.

³ Senaste lydelse 2018:1206.

39 kap.*8 c §*

Vid beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster hos en utländsk juridisk person enligt 39 a kap. 10–12 §§ och vid tillämpning av 6 § 2 (minskning av säkerhetsreserv) gäller följande om

– den utländska juridiska personen enligt 20 a kap. 9 § har ansetts ha en säkerhetsreserv vid beskattningsinträdet, och

– säkerhetsreserven vid beskattningsårets utgång är lägre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet.

Om säkerhetsreserven vid beskattningsårets ingång är högre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet, ska bara den del av minskningen som utgör skillnaden mellan säkerhetsreserven vid beskattningsårets ingång och säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet tas upp.

Om säkerhetsreserven vid beskattningsårets ingång är lika med eller lägre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet, ska minskningen inte tas upp.

8 d §

Vid beräkning av överskottet av lågbeskattade inkomster hos en utländsk juridisk person enligt 39 a kap. 10–12 §§ och vid tillämpning av 6 § 7 (ökning av säkerhetsreserv) gäller följande om

– den utländska juridiska personen enligt 20 a kap. 9 § har ansetts ha en säkerhetsreserv vid beskattningsinträdet, och

– säkerhetsreserven vid beskattningsårets ingång är lägre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet.

Om säkerhetsreserven vid beskattningsårets utgång är högre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet, ska bara den del av ökningen som utgör skillnaden mellan säkerhetsreserven vid beskattningsårets utgång och säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet dras av.

Om säkerhetsreserven vid beskattningsårets utgång är lika med eller lägre än säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet, ska ökningen inte dras av.

8 e §

En delägare som har varit skattskyldig för lågbeskattade inkomster hos en utländsk juridisk person som motsvarar ett svenskt skadeförsäkringsföretag ska, om sådan skattskyldighet upphör, ta upp sin andel av säkerhetsreserven. Andelen ska tas upp det beskattningsår då skattskyldigheten upphör. Med säkerhetsreserven avses här säkerhetsreserven vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår då skattskyldigheten upphör.

Om den utländska juridiska personen har ansetts ha en säkerhetsreserv enligt 20 a kap. 9 § vid beskattningsinträde, ska delägaren i stället ta upp sin andel av skillnaden mellan säkerhetsreserven vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår då skattskyldigheten upphör och säkerhetsreserven vid beskattningsinträdet.

Om skattskyldigheten upphör på grund av att det uppkommer ett underskott, ska delägaren ta upp sin andel av säkerhetsreserven enligt första stycket eller sin andel av skillnaden enligt andra stycket bara till den del andelen överstiger delägarens andel av underskottet. Om skattskyldigheten inträder igen

det följande beskattningsåret ska, om den skattskyldige begär det, delägarens andel av säkerhetsreserven eller skillnaden helt eller delvis inte tas upp.

Vid tillämpningen av denna paragraf ska delägarens andel motsvara delägarens andel av kapitalet i den utländska juridiska personen vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår då skattskyldigheten upphör. Vid sådana innehav som avses i 39 a kap. 4 § beräknas delägarens andel även enligt första strecksatsen i den paragrafen.

39 a kap.

3 §

Två personer ska vid tillämpning av detta kapitel, om inte annat anges, anses vara i *intressegemenskap* med varandra om

1. personerna är moderföretag och dotterföretag eller står under i huvudsak gemensam ledning,

2. personerna är juridiska personer och den ena personen direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 50 procent av kapitalet eller rösterna i den andra personen,

3. den ena personen är en fysisk person och den andra en juridisk person vars kapital eller röster direkt eller indirekt innehas eller kontrolleras till minst 50 procent av den fysiska personen, *eller*

4. personerna är närstående.

Vid bedömning av om personerna står under i huvudsak gemensam ledning ska närstående personer anses utöva ett gemensamt inflytande.

Om en fysisk person är i intressegemenskap med en juridisk person enligt första stycket 3, ska även närstående till den fysiska personen anses vara i intressegemenskap med den juridiska personen.

2. personerna är juridiska personer och den ena personen direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i den andra personen,

3. den ena personen är en fysisk person och den andra en juridisk person vars kapital eller röster direkt eller indirekt innehas eller kontrolleras till minst 25 procent av den fysiska personen,

4. personerna är juridiska personer och en och samma fysiska eller juridiska person direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i personerna, eller

5. personerna är närstående.

5 §

Nettoinkomsten hos en utländsk juridisk person ska anses lågbeskattad om den inte beskattats eller beskattats lindrigare än den beskattning som

skulle ha skett i Sverige om 55 procent av denna inkomst utgjort överskott av näringsverksamhet för ett svenskt aktiebolag som bedriver motsvarande verksamhet i Sverige. En skattskyldig som har andelar i en sådan person ska anses som *delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster*.

Första stycket gäller bara om nettoinkomsten i den utländska juridiska personen är positiv.

I nettoinkomsten ska inte räknas in inkomster som beskattas i Sverige med stöd av andra bestämmelser i denna lag än bestämmelserna i detta kapitel.

Vid beräkning av om nettoinkomsten är lågbeskattad ska det bortses från utländsk skatt som har betalats av den utländska juridiska personen och som har tillgodoförts eller kan komma att tillgodoföras delägaren eller annan utdelningsberättigad enligt lagstiftningen i den stat där den utländska juridiska personen är hemmahörande.

6 §

Vid beräkning av nettoinkomsten hos den utländska juridiska personen enligt 5 § tillämpas 10–12 §§ med följande undantag:

1. Avdrag får inte göras för avsättning till periodiseringsfond.
2. Avdrag får göras för underskott som uppkommit i verksamheten under de tre närmast föregående beskattningsåren och som tidigare inte dragits av vid beräkning av nettoinkomsten. Detta gäller dock bara om delägaren var delägare vid utgången av respektive beskattningsår.

Om den utländska juridiska personen motsvarar ett svenskt skadeförsäkringsföretag ska personen vid beräkning av nettoinkomsten anses ha en säkerhetsreserv vid ingången av beskattningsåret. Säkerhetsreserven ska anses motsvara den maximala säkerhetsreserv som den utländska juridiska personen, om personen hade varit ett svenskt skadeförsäkringsföretag, skulle ha kunnat redovisa vid utgången av beskattningsåret närmast före det beskattningsår som beräkningen avser.

Andra stycket gäller även vid beräkning av sådant avdrag för underskott som avses i första stycket 2.

11 §⁴

Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar för den utländska juridiska personen. Resultat- och balansräkningarna ska

1. vara upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078),
2. innehålla de *tilläggsupplysningar* som anges i 6 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 samt 8 § bokföringslagen, och
2. innehålla de *upplysningar* som anges i 6 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 samt 8 § bokföringslagen, och
3. vara upprättade i den juridiska personens redovisningsvaluta.

Om resultat- och balansräkningarna har upprättats i utländsk valuta, ska de räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen ska principerna i 5–7 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt. Om principerna i den lagen inte kan tillämpas, ska omräkningen göras på något annat lämpligt sätt.

Inkomstberäkningen får ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar som har upprättats enligt andra regler än de som avses i första stycket 1 och 2, om den upprättade redovisningen innehåller tillförlitliga uppgifter som är tillräckliga för beskattningen.

13 §⁵

En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa beräknat med tillämpning av 10–12 §§ som svarar mot delägarrens enligt 2 och 4 §§ beräknade andel av kapitalet i personen. Till den del överskottet tas upp till beskattning av en begränsat skattskyldig delägare ska det inte tas upp av en obegränsat skattskyldig delägare.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettoinkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettoinkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp. *Om säkerhetsreserv helt eller delvis inte har tagits upp på grund av bestämmelserna i 39 kap. 8 e § tredje stycket, ska underskottet minskas med motsvarande belopp.*

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp det beskattningsår som går ut samtidigt som den utländska juridiska personens beskattningsår. Om den utländska juridiska personen och delägaren inte har

⁴ Senaste lydelse 2011:1256.

⁵ Senaste lydelse 2011:1256.

samma beskattningsår, ska överskottet i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter den utländska juridiska personens beskattningsår.

14 §

När det gäller utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster och delägare i sådana personer finns även särskilda bestämmelser om

- att utländsk allmän skatt inte får dras av i 16 kap. 19 §,
- förutsättningar för räkenskapsenlig avskrivning i 18 kap. 14 §,
 - *beskattningsinträde i 20 a kap.,*
- undantag från uttagsbeskattning i 22 kap. 13 §, *och*
- periodiseringsfonder i 30 kap. 2 och 10 a §§,
- undantag från uttagsbeskattning i 22 kap. 13 §,
- periodiseringsfonder i 30 kap. 2 och 10 a §§, *och*
- *säkerhetsreserv i 39 kap. 8 c–8 e §§.*

42 kap.

22 §

Utdelning från i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster ska inte tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §.

Utdelning från i utlandet delägarbeskattade juridiska personer och från utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster ska inte tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 §.

Vid tillämpning av första stycket ska inte beaktas inkomst som delägaren har tagit upp enligt 39 a kap. 13 § och som redan har beaktats enligt första stycket eller 48 kap. 6 c §.

48 kap.

6 c §

Kapitalvinst på andel i utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster ska inte tas upp till den del delägaren har beskattats för sin del av den utländska juridiska personens inkomst enligt 39 a kap. 13 §.

Vid tillämpning av första stycket ska inte beaktas inkomst som delägaren har tagit upp enligt 39 a kap. 13 § och som redan har beaktats enligt första stycket eller 42 kap. 22 §.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2018.
 3. De nya bestämmelserna i 42 kap. 22 § och 48 kap. 6 c § tillämpas första gången på utdelning från utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster och avyttring av andel i sådana juridiska personer som sker efter den 31 december 2018.

*Bilaga 39 a⁶**Nuvarande lydelse*

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

- Djibouti,
- Liberia,
- Marocko, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där samt inkomst från coordination centres, och
- Seychellerna,

2. Amerika, men bara vad avser

- Amerikas förenta stater,
- Argentina,
- Barbados,
- Belize, med undantag av inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Bolivia,
- Brasilien,
- Chile,
- Colombia,
- Costa Rica, med undantag av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Cuba,
- Dominikanska Republiken,
- El Salvador,
- Ecuador,
- Falklandsöarna,
- Franska Guyana,
- Guatemala,
- Guyana,
- Haiti,
- Honduras,
- Jamaica,
- Kanada, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Mexiko,
- Nicaragua,
- Panama, med undantag av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Paraguay,
- Peru,
- Saint Pierre och Miquelon,
- Surinam,
- Trinidad och Tobago,

⁶ Senaste lydelse 2007:1254.

– Uruguay, och

– Venezuela,

3. Asien, med undantag av

– Bahrain,

– Brunei Darussalam, vad avser inkomst som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Cypern, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

– Förenade arabemiraten,

– Hong Kong SAR, vad avser inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,

– Libanon, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

– Macao SAR,

– Maldiverna,

– Singapore, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Thailand, vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och

– Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

4. Europa, med undantag av

– Andorra,

– Belgien, vad avser inkomst från centres de coordination/coördinationcentra och finansiella inkomster från verksamhet för vilken förhandsbesked om s.k. informellt kapital har meddelats,

– Brittiska kanalöarna,

– Bulgarien, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

– Estland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

– Gibraltar,

– Irland, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,

– Isle of Man,

– Liechtenstein,

– Luxemburg, vad avser inkomst från försäkringsverksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 2,

– Monaco,

– Montenegro, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och

försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– *Nederländerna, vad avser inkomst från finansiell verksamhet som anges i 39 a kap. 7 § andra stycket 1 om avsättning kan göras till en särskild riskreserv,*

– *San Marino, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,*

– *Schweiz, vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet,*

– *Turkiet, vad avser inkomst från sådan bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, och*

– *Ungern, vad avser sådan inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,*

5. Oceanien, men bara vad avser

– *Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,*

– *Hawaii, och*

– *Nya Zeeland.*

Föreslagen lydelse

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

– *Djibouti, Seychellerna och Sankta Helena,*

– *Ceuta, Egypten, Gabon, Gambia, Ghana, Kap Verde, Komorerna, Kongo (Kongo-Brazzaville), Liberia, Libyen, Madagaskar, Marocko, Mauritius, Mayotte, Melilla, Réunion, Rwanda, Sao Tomé och Príncipe, Senegal, Tanzania och Tunisien, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,*

– *Madeira vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt*

– *Kenya och Namibia, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.*

2. Amerika, men bara vad avser

– Amerikas förenta stater, Brasilien, Colombia, Dominikanska Republiken, Ecuador, Haiti, Honduras, Kanada, Kuba, Mexiko och Venezuela,

– Argentina, Barbados, Chile, Franska Guyana, Guyana, Jamaica, Peru, Surinam, Trinidad och Tobago och Uruguay, samtliga med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Paraguay, med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, samt

– Belize, Bolivia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Nicaragua och Panama, samtliga med undantag dels av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

3. Asien, med undantag av

– Bahrain, Förenade Arabemiraten och Maldiverna,

– Armenien, Azerbajdzjan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Iran, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kina, Libanon, Macao SAR, Nordkorea, Ryssland, Sydkorea, Tadzjikistan och Thailand, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Georgien, Kirgizistan, Mongoliet, Oman, Turkmenistan och Uzbekistan, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,

– Cypern och Turkiet, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag,

– Brunei Darussalam, Hongkong SAR, Kuwait, Malaysia, Qatar, Singapore och Syrien, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,

– Pakistan, vad avser inkomst från annan finansiell verksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, samt

– Julön och Kokosöarna, båda vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

4. Europa, med undantag av

– Brittiska Kanalöarna, Isle of Man, Malta och Monaco,

– Azerbajdzjan, Frankrike, Grekland, Irland, Kazakstan, Kroatien, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Ryssland, San

Marino, Slovakien, Spanien, Tjeckien, Ukraina, Vitryssland och Österrike, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Andorra, Bosnien Hercegovina, Bulgarien, Estland, Gibraltar, Georgien, Kosovo, Lettland, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Schweiz och Ungern, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,

– Belgien, Italien, Liechtenstein, Portugal och Turkiet, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt

– Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Slovenien, båda vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där.

5. Oceanien, men bara vad avser

– Hawaii, Nya Zeeland och Papua Nya Guinea, samt

– Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §¹

Delägare i en utländsk juridisk person som ska ta upp sin andel av sådan persons lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), har rätt att genom avräkning av de utländska skatter på dessa inkomster som har betalats av den utländska juridiska personen få nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt enligt detta kapitel.

Rätt till avräkning enligt detta kapitel gäller inte för utländsk skatt som har betalats av den utländska juridiska personen och som har tillgodoförts eller kan komma att tillgodoföras delägaren eller annan utdelningsberättigad enligt lagstiftningen i den stat där den utländska juridiska personen är hemmahörande.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2018.

¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2008:1350.

